

Nr 230.

Av herrar **Hallén** och **Hansson** i Gårda, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående uppdelning av kronouppbörden på flera terminer.

Den rätt, som kommunalstämoförordningens § 67 medgiver kommunerna att fördela uppbörden av kommunalutskylderna på flera terminer, har numera tagits i bruk i vidsträckt omfattning. (Samma rätt är medgiven städerna enligt § 69 i lagen om kommunalstyrelse i stad). Den alltjämt rådande dyrtiden och kommunernas därav stegrade utgifter ha åstadkommit en höjning av kommunalskatten, som har gjort rätten att betala densamma i flera omgångar än mer behöfvlig och flitigt anlita.

Däremot är dylik lättnad ej medgiven de skattedragande i fråga om kronoutskylderna. Men en sådan är numera på grund av de ändrade förhållandena högst nödvändig. Genom att lagstiftningen på lands-tingen lagt en hel del nya uppgifter såsom bestridandet av utgifterna för medellösas hospitals- och sjukhusvård, skyddshem och arbetshem m. m. är posten för landstingsmedel i ständigt stigande å kronodebet- sedlarna — en utveckling, som säkerligen kommer att fortsätta. Såväl för de små skattedragarna som även för de stora ekonomiska företagen tendera därför för varje år inbetalningarna av kronoutskylderna att bli prestanda, som snart överstiga vederbörandes förmåga, så länge ej staten medger något som helst anstånd i form av inbetalningar i olika terminer. Då vi vid fjolårets riksdag framförde detta krav, föranleddes riksdagen av betänkligheter av mer teknisk än principiell natur att avböja varje förslag om ändring i kronouppbörden.

Emellertid voro vi i tillfälle att vid frågans behandling i andra kammaren styrka detta reformkrav med exakta uppgifter om det stora beloppet skatterestantier för år 1919. Dessa hade stigit från 15.9 procent år 1918 till 18.14 procent år 1919. Tyvärr föreligger för närvarande ej någon samlad uppgift om restantiernas storlek för år 1920, men de uppgifter, som föreligga från åtskilliga län, visa hän på en särdeles stark ökning av restantierna. Så till exempel visa uppgifterna från

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 83 häft. (Nr 227—230.) 2

Stockholms län, att av 117,700 debiterade skattebetalare hava ej mindre än 36,000 blivit på rest, och skatterestantierna ha stigit med över en miljon kronor *mera* än under år 1919. Utan tvivel skola inom kort liknande uppgifter vara att hämta även från övriga län. Såsom i fjolårets motion framhölls, blir det även för bolag och andra större skattebetalare numera omöjligt att utan uppläggande av banklån kunna i rätt tid fullgöra sina skatteprestanda. Och med den under fjolåret starkt åtstramade krediten blir behovet av lindrade betalningsvillkor en trängande nödvändighet.

Enligt tidningspressen har också från regeringshåll erkänts behovet av lättnader härutinnan. Om, som från säker källa förljudes, en omläggning av budgetåret från och med den 1 juli 1923 skulle vara ifrågasatt, så synes det oss, att riksdagen har all anledning att stödja ett dylikt strävande genom att i princip uttala sig för kronouppbördens betalande på flera terminer. Det bleve då ock tämligen lätt att så fördela de »statliga» uppbörderna så, att de ej kollidera med de kommunala. De betänkligheter, som vederbörande utskott i fjol anförde mot reformen, voro i huvudsak byggda på ett yttrande från statsbokföringskommittén, som ansåg, att redovisningsväsendet och den år 1917 genomförda kontrollen på redogörarna skulle behöva omläggas, för att denna omläggning av kronouppbörden skulle kunna genomföras. Men dessa betänkligheter äro av rent bokföringsteknisk art och få ingalunda stå i vägen, när olägenheterna av det nuvarande uppbördsväsendet bli så uppenbara och förlustbringande, som för varje år blir fallet.

Det föreslås därför,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning om, huru en uppdelning av kronouppbörden på flera terminer lämpligen må kunna genomföras samt vidtaga de åtgärder, vartill en dylik utredning kan föranleda.

Stockholm den 19 januari 1921.

Harald Hallén.

G. W. Hansson,
Gårda.